

Z ČASA ZNAMENJA

**NAPOVEDI
PODNEBNIH SPREMENB**

UREDNIKOVA BELEŽKA

Marvin Moore

dva dokaza podnebnih sprememb

Podnebne spremembe so te dni vroča tema. Klimatologi nas prepričujejo, da se planet ogreva in da statistike potrjujejo tak zaključek. Toda drugi, ki sicer priznavajo trend ogrevanja, pravijo, da je to normalno nadaljevanje spremenljivih vremenskih gibanj v minulih stoletjih in tisočletjih. Seveda pa vremenski strokovnjaki vztrajno zatrjujejo, da je sedanji trend ogrevanja posledica povečane uporabe fosilnih goriv, in nas svarijo, da bo za zadovoljitev energetske potrebe treba najti nadomestne vire energije, kot so veter, sonce in oceanski tokovi, sicer lahko v bližnji prihodnosti pričakujemo katastrofalne vremenske pojave. Stanje je postalo tako resno, da se vsako leto sestajajo vodilni svetovni klimatologi in politični voditelji, da bi sestavili načrt sprememb.

Obstaja pa pomembna druga stran te zgodbe, o kateri boste brali v članku Scotta Christiansena "Napovedi podnebnih sprememb" na strani 20.

ZČASA ZNAMENJA

ISSN 1580-223X

izhaja polletno

vse pravice pridržane

Urednik: Zmago Godina

Slika na naslovnici: leo lintang – 123rf

Znamenja časa

Njegoševa 15

1000 Ljubljana

e-mail: info@sbz.si

naslovnica

20 Napovedi podnebnih sprememb

O podnebnih spremembah se veliko govori. Ima tudi Sveto pismo kaj za povedati?

članki

6 Dolžniška kriza

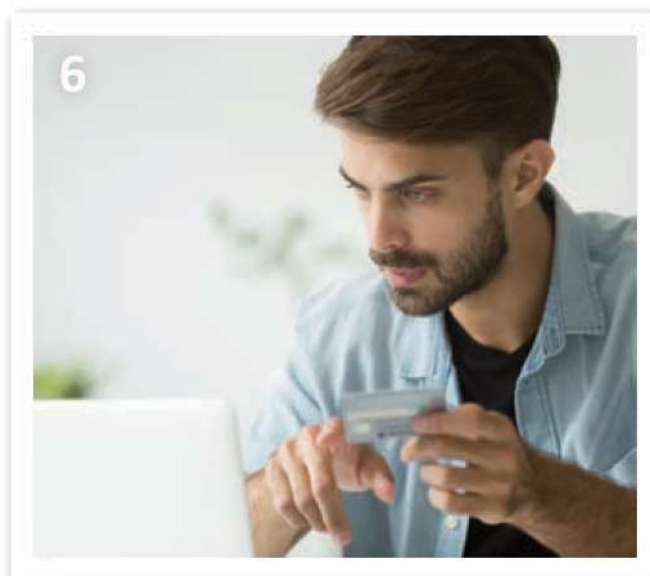
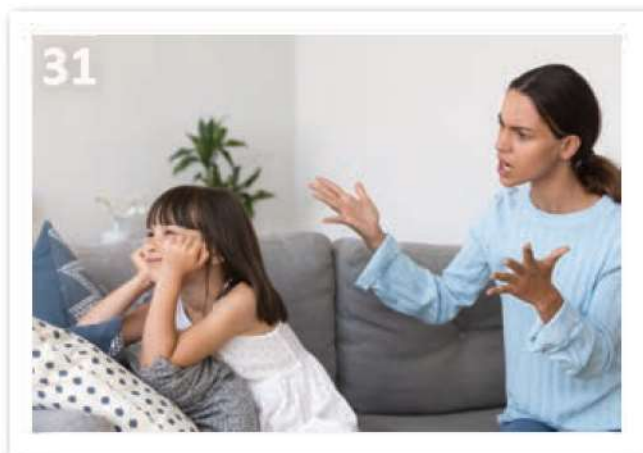
Ali Sveto pismo napoveduje prihajajočo finančno krizo?

12 Ali lahko spremenimo Božje namere?

Kaj se dogaja, ko molimo, in kako naša molitev vpliva na Božje ravnanje z nami?

17 Najlepše darilo za valentinovo

Bog je rezerviral dan za praznovanje ljubezni med njim in nami.

26 Manj strokovnjakov, več prerokov?

Kakšna je razlika med napovedovalci prihodnosti in preroki?

33 Debelost in demenca

34 Božji ključavničar

40 In potem?

kolumne

4 Religija v novicah

31 Živeti z otroki

Hudobni starši

38 Vaša svetopisemska vprašanja

Revija Znamenja časa želi bralcem zagotoviti relevanten material – novice, nasvete in članke, ki jim bodo v sodobni družbi pomagali k polnosti življenja in jih izpolnili z radostjo in upanjem.

Z ČASA NAMENJA

Svetopisemska besedila so vzeta iz Standardnega prevoda Svetega pisma. Copyright © Društvo Svetopisemska družba Slovenije 1996, z dovoljenjem. Besedila z oznako EKU so iz ekumenske izdaje iz leta 1987. Besedila z oznako CHR so po Chraskovem prevodu. Vse slike, kjer ni posebej označeno: © 2020 123rf

NAVEDENO

“Vedite, da bomo nadaljevali s svojimi bogoslužji na prostem, pa naj bo to pod soncem ali v dežju.”

Messaoud Takilt, pastor cerkve v Alžiriji, v odgovor policistom, ki so 6. avgusta 2019 prišli v njegovo cerkev, prisilili vernike, da so se razšli in zapečatili vsa vrata. –*Morning Star News*

Delež Američanov, ki verujejo v svetopisemsko stvarjenje

PRISOTNOST PRI BOGOSLUŽJU

Tedenska	68 %
Mesečna	47 %
Redka	27 %

VERSKA PRIPADNOST

Protestant	56 %
Katolik	34 %
Brez verske pripadnosti	14 %

IZOBRAZBA

Brez visokošolske izobrazbe	48 %
Z visokošolsko izobrazbo	23 %

VIR: The Gallup Organization

Potresi naraščajo

Glede na podatke ustanove Earthquake Track se je v prvih sedmih mesecih leta 2019 po svetu dnevno povprečno zgodilo 193 potresov z magnitudo 1,5 ali več. Toda prvi teden avgusta se je po svetu dnevno povprečno zgodilo 677 potresov z magnitudo 1,5 ali več. Situacija pa je še slabša. Prvi teden avgusta je bilo 121 potresov z magnitudo 4,5 ali več, vključno s potresom z magnitudo 6,1 na Japonskem. Do avgusta je svet doživel 86 potresov z magnitudo 6,0 ali več, vključno s potresom 6,6, ki je doletel Avstralijo in potresom z močjo 7,3 v Indoneziji. V prvih dneh avgusta so v Kaliforniji in Nevadi zabeležili 10.303 potresov vseh magnitud, vključno s potresoma 6,4 in 7,1, ki sta stresla kalifornijsko puščavo Mojave 4. oziroma 5. julija. –*Keep the Faith*

V Avstraliji se povečuje šolanje doma

Leta 2017 je avstralska vlada legalizirala istospolne poroke in od takrat v javnih šolah narašča nasilje nad krščanskimi otroci zaradi krščanske podpore tradicionalni družini. Stuart Chapman, koordinator avstralske organizacije za pospeševanje šolanja doma, pravi, da “so ob slavljenju različnosti sedaj kristjani manjšina in tarča nasilja.” Chapman navaja primer, v katerem sta bila v javni šoli dva učenca prisiljena stati v ozadju svojega razreda, ker sta izrazila nasprotovanje istospol-

Asia Bibi je prispela v Kanado

Asia Bibi, pakistanska kristjanka, je delala na kmetiji, kjer je leta 2009 prišla v spor s sodelavkami, ki niso hotele piti vode iz iste posode kot ona. Krajevni imam jo je obtožil bogokletstva zaradi žaljenja preroka Mohameda. Bila je prijeta in odpeljana v zapor. Krajevno sodišče jo je obsodilo na smrt z obešanjem, vendar je po pritožbi visoko sodišče v Lahoreju zadržalo izvršitev sodbe. 31. oktobra 2018 jo je pakistansko vrhovno sodišče oprostilo zaradi pomanjkanja trdnih dokazov. Odločitev vrhovnega sodišča je izzvala skrajniške muslimane, ki so nasilno protestirali v mnogih mestih po državi in zahtevali, da sodišče znova obravnava njen primer. Kljub vsemu je vrhovno sodišče ostalo pri svojem sklepu. Kanada ji je ponudila azil in 8. maja 2019 je po osmih letih v zaporu za obsojene na smrt prispela v Kanado in na svobodo. –*The Journal, Wikipedia*

AFP-GULF NEWS

nim porokam. Posledica dogajanja je skoraj podvojitve šolanja doma v obdobju od leta 2014. Nekateri starši se odločajo za krščanske šole, vendar je šolanje doma veliko cenejše.

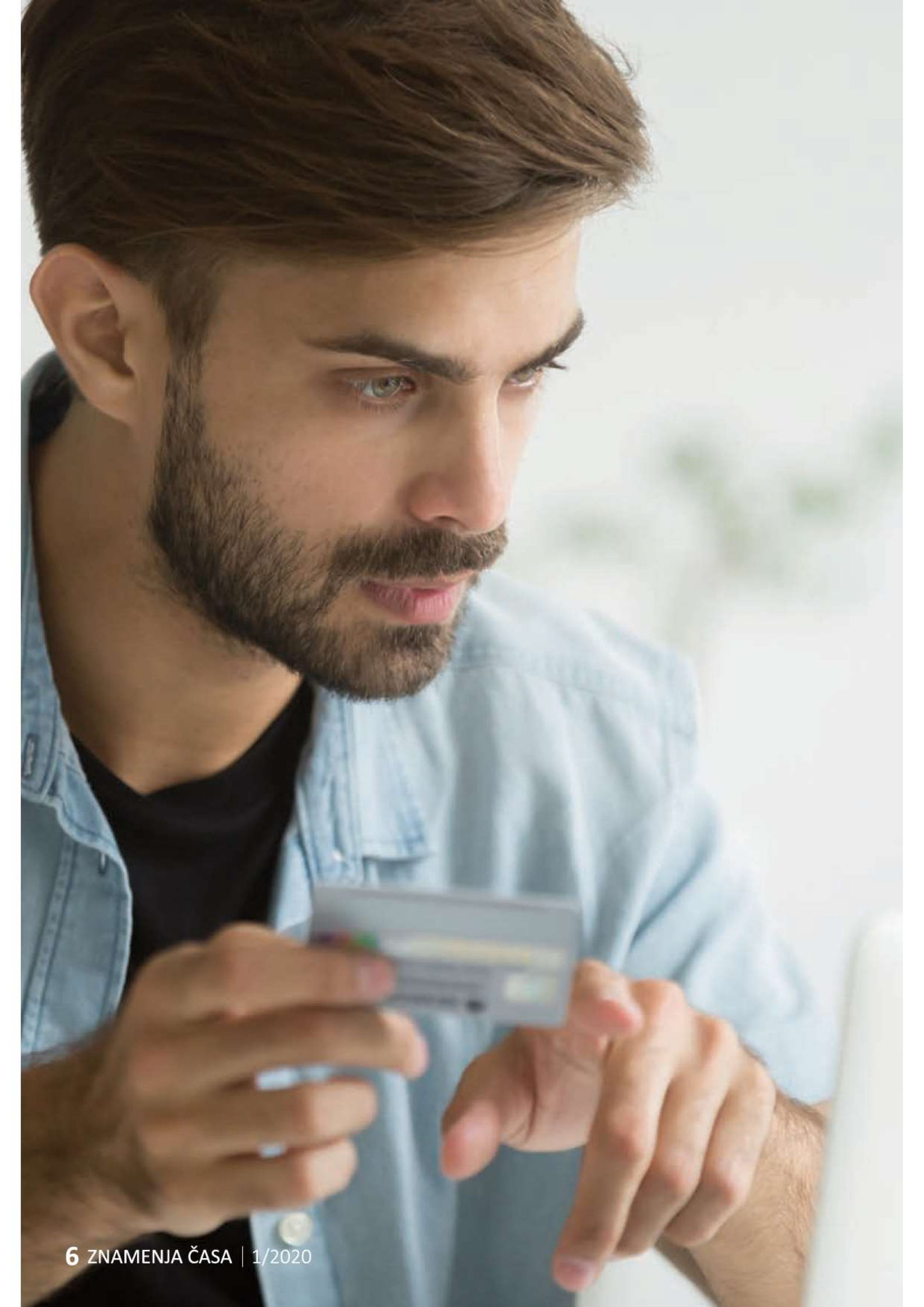
–*Christian Headlines*

Kitajska vsiljuje združevanje cerkva

Kitajska vlada je ubrala novo pot v svojem prizadevanju, da bi zlomila krščanstvo: zapiranje cerkev, ki so imele vladno dovoljenje in prisilno združevanje s cerkvami v bližini. Lanskega februarja je bila cerkev v kraju Xinyu v provinci Jiangxi prisiljena k zaprtju, ker je bila "preblizu drugi cerkvi". Ko je starejši

verniki protestirali, da je zanj in ostale starejše vernike preostala cerkev preveč oddaljena, da bi jo lahko obiskovali, je dobil naslednji odgovor: "Če ne zmoreš iti tako daleč, se odpovej svoji veri. Ta ukaz prihaja od zgoraj in cerkve se morajo združiti." Maja so v istem mestu zaprli še eno cerkev in jo združili z drugo, izpraznjeno stavbo pa je najela vlada. Naslednja cerkev je bila zaprta marca, ker je bila "preblizu cestam in je zasedala preveliko zemljišče", zopet druga pa julija, ker je menda zasedala rodovitno kmetijsko zemljišče. Videti je, da za zapiranje res ne izbirajo razlogov.

–*Christian Headlines*

DOLŽNIŠKA KRIZA

Tim Aka raziskuje finančni sistem, o katerem kritiki pravijo, da je zlomljen, kar je morda odsev uporabe denarja vseh nas in kaže na globoko potrebo po zdravljenju.

Glede na poročilo Inštituta za mednarodne finance se svet utaplja v 247 trilijonih dolga. Ta številka je približno trikrat večja od skupne vrednosti svetovnega gospodarstva. Leta 2000 je skupni dolg znašal 87 trilijonov dolarjev, od takrat pa se je skoraj potrojil. Gospodarska rast minulih dveh desetletij se je očitno gradila na dolgovih. Posamezniki, podjetja in vlade so si obilno izposojali, da bi financirali, kakor pravijo “gospodarsko rast” in premoženje.

Pogosto se postavlja vprašanje, kdo daje denar za vsa ta posojila. Odgovor je dokaj zapleten. Za začetek omenimo, da ima sodobni finančni in bančni sistem sposobnost “ustvarjanja denarja”, ki ga lahko posoja posojilojemalcem. Ta bančni sistem se delno zanaša na varčevalce in podjetja, ki imajo pri njih deponiran svoj denar. Toda finančni predpisi omogočajo, da banke pogosto

posodijo več denarja, kot ga imajo na depozitu. Včasih se zdi, da ta čarobni stroj za ustvarjanja denarja nima omejitev in lahko trajno ustvarja dolgove. Toda resničnost, ki jo danes vidimo, kaže, da je sistem omejen.

Tudi vlade si izposojajo denar, večinoma od svojih državljanov pa tudi od drugih držav v obliki obveznic. Včasih države obljubijo, da bodo odplačale pozneje, kakor pri pokojninah, ki se izplačujejo iz prihodnih davčnih prihodkov. Vlade se za odplačilo svojih posojil zanašajo na davke, toda tako rekoč vsaka vlada in vsak politik, ki si izposodi denar za financiranje svoje kampanje, s tem dejansko obljubi, da bo izvoljen, breme teh dolgov pa na koncu pade na ramena davkoplačevalcev.

Eden od pokazateljev konca kreditnega kroga, kroga ki je dosegel mejo izposojanja, je vse dražje odplačevanje zaradi rasti obresti. V ZDA obresti naraščajo že nekaj

let. Vpliv tega se čuti v vseh državah sveta, ker se dvig ameriških obresti kaže v močnejšem dolarju, kar pomeni višje poslovne stroške povsod po svetu. Medsebojno povezan svet je koristen za vse sodelujoče, dokler je zdrav in rastoč. Toda če se zaloge denarja zmanjšajo ali postanejo dražje ali celo oboje, potegnejo za seboj v upad vse sodelujoče.

Sveto pismo o dolgovih

Ali Sveto pismo govori tudi o dolgovih? Seveda. Daje nam mnogo modrih nasvetov. Apostol Pavel pravi: "Nikomur ne bodite ničesar dolžni, razen da ljubite drug drugega." (Rim 13,8 CHR) Bog je obljubil starodavnemu Izraelu, da bo z njegovim blagoslovom "lahko posojal mnogim narodom, sam pa ne ... jemal na pósodo." (5 Mz 15,6) Toda ali Sveto pismo poleg modrih nasvetov starodavnim ljudstvom vsebuje tudi prerokovanja o dolgovih, ki jih danes kopičimo, in kako bo to vplivalo na bližnjo prihodnost?

Prerok Habakuk je opozoril babilonskega kralja na krizo dolgov. Opisal je ponosni narod, ki je imel nenasiten tek po imetju in je poskušal zavzeti ves svet. Opozoril ga je: "Gorje mu, kdor kopiči, kar ni njegovo." To je ustrezen opis naše sodobne družbe, ki visoko ceni kopičenje materialnih dobrin. Toda zakaj to imetje dejansko ni naše? Prerok odgovarja in pravi, da se taka oseba "obremenjuje z zaplenit-

vami" (Hab 2,6), to je z dolgovi. Dokler smo dolžni banki ali podjetju s kreditnimi karticami, kupljene stvari niso resnično naše. Premnogi med nami so v svojem svetu "po naročilu" izgubili vrlino varčevanja in čakanja na nakup.

Habakuk je izgovoril pomembno vprašanje "Kako dolgo?" in potem podal naslednje opozorilo: "Mar ne vstanejo hipoma tvoji upniki, se ne prebudijo tvoji terjalci, in ti boš njihov plen?" (Vr. 7) To je strogo opozorilo ne le za pohlepnega babilonskega kralja, temveč tudi za vse, ki so se ujeli v past dolgov. Kako dolgo še do dne obračuna? Kako dolgo še, da nas dohitijo naša poraba in dolgovi, ki smo jih ustvarili?

Smo iz besed neznanega hebrejskega preroka prebrali preveč? Prav je, da opazimo, da babilonski imperij ni bil podvržen krizi zadolževanj, čeprav je prerok Habakuk pisal njegovemu kralju. Na začetku poglavja je Habakuk zapisal, da je to opozorilo za prihodnost: "Kajti še je videnje za določeni čas, bliža se svoji izpolnitvi in ne vara." (Vr. 3) Sveto pismo je uporabilo zasnovu in podobo Babilona tako za opis starodavnega zgodovinskega naroda kakor tudi za napoved bodočih režimov, ki bodo tlačili Božje ljudstvo. Mogoče je Habakuk pisal bralcem v prihodnosti o prihodnjem Babilonu, ki je prispodoba represivnega finančnega režima, ki vlada svetu in nas lovi v zanko materializma.

Razodetje v 18. poglavju dejansko napoveduje, da bo ob koncu časa obstajal prav tak svetovni finančni sistem, ki se bo zlomil tik pred Jezusovim ponovnim prihodom. Razodetje ga celo imenuje s simboličnim imenom Babilon (vr. 2, 10, 21).

Babilon, ime, ki izvira od stolpa v Babelu (kar pomeni “zmeš-

upoštevamo svoje dolgove in sprotne finančne obveze, smo mnogi dejansko plačilno nesposobni, ker je naša dejanska finančna vrednost manjša od nič. Vsak dan vse bolj garamo, da bi ohranili trenutno stanje, ki nam hoče spolzeti med prsti. Poleg tega smo v primanjkljaju, ko gre za resnično kakovost medseboj-

“

Opisal je ponosni narod, ki je imel nenasiten tek po imetju in je poskušal zavzeti ves svet.

njava”), je lahko tudi primer- na prispodoba za stanje Božje cerkve v poslednjih dneh, imenovane Laodikeja (Raz 3,14-22). To je cerkev polna ljudi, ki menijo, da so bogati, čeprav so dejansko ubogi in se ne zavedajo svojega pravega stanja. Mnogi med nami živijo v lepih hišah, se vozijo z bleščecimi avtomobili in so videti kot tipična družina srednjega razreda. Toda če

nih odnosov in popolnoma bankrot, ko iščemo namen svojega življenja.

Toda ni samo cerkev ujeta v ekonomsko nelagodje zadolženosti. Ves svet je v isti pasti. Ali obstaja rešitev, ali nam je usojeno životariti v slepem upanju, da lahko vzdržujemo sedanje stanje? Ali obstaja boljši način življenja?

kaj je rekel Jezus?

Jezus je rekel: "Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju." (Jn 10,10) Mogoče se nam zdi, da je s tem mislil samo na življenje v nebesih, vendar natančnejši pregled besedila pojasni, da je dejansko govoril o boljšem življenju na tem svetu. Toda kako je to mogoče za nas, ki se nismo rodili v bogati družini ali nismo bili dovolj spretni, da bi obogatili? Ali Jezus res meni, da *lahko* imamo dobro življenje sedaj in tukaj? Če je to res, kako je to mogoče v tem materialističnem svetu, ki ga poganjajo dolgovi?

Če pogledamo hierarhijo potreb, ki jih je sestavil legendarni psiholog Abraham Maslow, bomo ugotovili, da obstajajo osnovne potrebe, ki jih moramo najprej zadovoljiti, da bi se povzpeli na naslednjo raven razvoja ali zadovoljstva. Za osnovno življenje potrebujemo hrano in zavetje. Potem potrebujemo družbeno sprejetost in dosežke, da se počutimo vredne. Toda Kristus je rekel, da smo bogati, kadar smo revni, da smo močni, kadar smo slabi in da nas On sprejema, kadar nas svet zavrača (Mt 5,1-12; 2 Kor 1,10). Popolnoma je obrnil pričakovanja sveta na glavo. Vabi nas v odnos s seboj in spodbuja, da zavržemo posvetne prioritete. Prepričuje nas, da bo to izpolnilo naše najgloblje potrebe.

V vsakem od nas je želja po duhovnem oziroma božanskem. Čutimo praznino, ki jo lahko zapolni samo nekaj večjega, kakor smo mi sami in

“

Upam, da boste srečali resničnega kristjana, ki živi izpolnjeno življenje, kakršnega je obljubil Jezus.

ta svet. Potrebujemo odnos z Bogom, ker brez njega nikoli nismo popolni. Ko pa imamo Boga za svojega prijatelja, v primerjavi z njim stvari tega sveta zbledijo. Kadar biva v nas Sveti Duh, smo popolni, smo zdravi (telesno in duševno), imamo resnična prijateljstva in resnični življenjski

smisel. Rečeno drugače – imamo izobilje življenja.

Besedam tukaj spodleti, kajti ne glede kako prepričljivo poskušam opisati ta čudoviti odnos z Bogom in izpolnjeno življenje, si tega ne morem zamišljati, dokler ne srečam osebe, ki ima to življenjsko veselje,

to izobilje. Potem začnem razumeti, o čem je govoril Jezus. Poskušajmo si zamišljati nekoga, ki mogoče ni bogat v očeh tega sveta, ki pa ima na obrazu srečnejši nasmeh kot vsak milijarder. Nekoga, ki je usmiljen in velikodušen, kakor da bi bil lastnik vsega sveta, kajti globoko v sebi ve, da je. Takšen človek ve, da je dedič in sodedič z Jezusom, Kraljem vesolja (glej Rim 8,16).

Še niste srečali takega kristjana? Se opravičujem. To je največja polomija krščanske cerkve – da ne živi in ne kaže veselja, ki ga izkusimo, ko hodimo z Jezusom. Napaka nas, ki smo njegovi ambasadorji je, da iščemo zadovoljstvo v stvareh tega sveta, čeprav nam le Bog ponuja resnični mir, veselje, ljubezen in namen življenja.

Medtem ko svet okrog nas ekonomsko, politično, ekološko in moralno razpada, upam, da boste srečali resničnega kristjana, ki živi izpolnjeno življenje, kakršnega je obljubil Jezus. Tako boste navdihnjeni in ohrabreni v spoznanju, da je Jezus resničen in da je resnično tudi življenje, ki ga je opisal. Mogoče pa boste našli celo cerkev, ki je vstala iz laodikejskega dremeža in je živ primer rastočega kraljestva, ki ga je Jezus napovedal pred dva tisoč leti. Mogoče *ste* celo vi ta oseba, ki bo pokazala svetu, kaj je Jezus menil z besedami, da je prišel dat življenje. Nekdo, ki ni več dolžnik, temveč je velikodušni dajalec blagoslovov izpolnjenega življenja. ☺

Curtis Rittenour se je odzval na pomembno vprašanje o molitvi: Ali naša molitev spremeni način Božjega odziva?

Medtem ko se je Mojzes mudil na gori Sinaj, so nestrpni Izraelci pristopili k Aronu in zahtevali, naj jim oblikuje zlato tele, da ga bodo častili. Mojzesov popustljivi brat je privolil in kmalu se je veliko število Izraelcev klanjalo maliku. Njihovo versko rajanje je spremljal divji ples in spolna nemoralna.

Gospod je vedel, kaj se dogaja ob vznožju gore, zato je rekel Mojzesu: "Pojdi, stopi dol! Kajti tvoje ljudstvo, ki si ga izpeljal iz egiptovske dežele, se je pokvarilo." (2 Mz 32,7) Potem je še dodal: "Zdaj me pusti, da se vname moja jeza proti njim in jih pokončam, tebe pa napravim za velik narod!" (Vr. 10)

Videti je nenavadno, da se je Bog tako hitro odpovedal ljudem, ki jih je šele osvobodil iz egiptovskega suženjstva. Še bolj čudno pa je nadaljevanje dogajanja: "Mojzes pa milo prosi Gospoda, svojega Boga, govo-

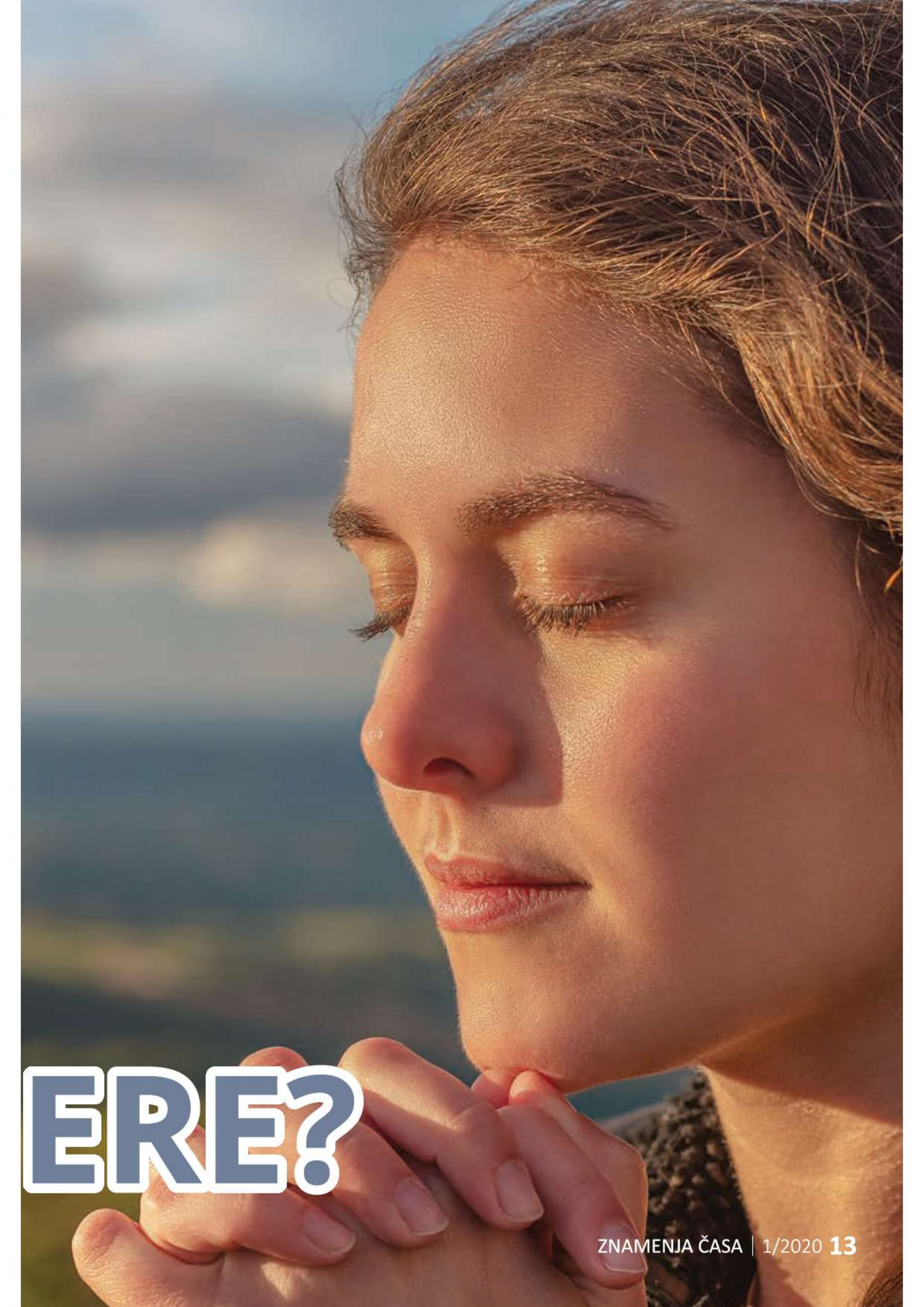
reč: "Zakaj, o Gospod, se vnema srd tvoj zoper ljudstvo tvoje, ki si ga peljal iz dežele Egiptovske z veliko močjo in z mogočno roko?" " (Vr. 11 CHR) Potem ga je še prosil: "Odvрни se od svoje togotne jeze in naj ti bo žal zaradi hudega, ki si ga namenil svojemu ljudstvu!" (Vr. 12)

Ali lahko človek dejansko prepriča Boga, da spremeni usmerjenost svojih dejanj? Imajo naše molitve zmožnost spremeniti njegove namere? Mar ni Bog nespremenljiv? In če je, kaj naj naredimo s svetopisemskimi zgodbami, ki kažejo, da ga lahko prepričamo ravnati drugače?

se Bog spreminja?

Iz Mojzesovega primera je zagotovo videti, da se Bog včasih premisli ob naši prošnji. Vrsta 14 pravi: "Tedaj je bilo GOSPODU žal zaradi hudega, o katerem je govoril, da bi ga storil svojemu ljudstvu." To ni edino svetopisemsko besedilo, kjer človek prosi Boga, naj spremeni

ali lahko spremenimo
BOŽJE NAM

ERE?

svoj načrt. Mojzes je še dvakrat posredoval v korist Izraelcev (4 Mz 14,1-16; 16,1-50) in Bog je obakrat spremenil svoj načrt delovanja.

Primer, da se je Bog premislil, je tudi Jonovo oznanjevanje zoper Ninive: "Še štirideset dni in Ninive bodo razdejane!" (Jona 3,4) Toda potem opazimo, da je „Bog videl njih dela, da so se izpreobrnili od svojega hudobnega pota, in mu je bilo žal za hudo, kar je govoril, da jim stori, in ni storil tega.“ (Vr.10 CHR)

Po drugi strani Sveto pismo opisuje Boga kot osebo, ki se ne spreminja: „Vsak dober dar in vsako popolno darilo prihaja od zgoraj, od Očeta luči, *pri katerem ni spremembe ne sence menjave.*“ (Jak 1,17; poudarek dodan) Na drugem mestu Bog pravi: „Da, jaz, GOSPOD, se ne spreminjam.“ (Mal 3,6) Če se torej Bog ne spreminja, kako naj potem uskladimo ta besedila z Mojzesovo izkušnjo?

Najprej se moramo spomniti, da Božja sprememba ni enaka človeški spremembi. „Bog ni človek, da bi lagal, ne sin človekov, da bi se kesal. Ali morda reče in ne stori, govori in ne izpolni?“ (4 Mz 23,19) Kadar se Bog premisli, to ni zato, ker je storil napako.

Božje lastnosti se ne spreminjajo, Bog ni danes usmiljen in jutri krut. Kakor je večer Božji zakon, ki je prepis njegovega značaja, tako so večne tudi Božje lastnosti. Izraelu je sporočil: „Iz daljave se mi je prikazal

GOSPOD: Z večno ljubeznijo te ljubim, zato ti tako dolgo izkazujem dobroto.“ (Jer 31,3)

Ljudje se običajno premislimo, ker smo nedosledni. Bog se premisli, ker je to skladno z njegovim upravljanjem. Zato boste med proučevanjem njegovih obljub v Svetem pismu ugotovili, da so le-te pogojne. Če se bodo Ninive spokorile, jim bo Bog odpustil. Toda če bodo Ninive zavrnilo Jonovo opozorilo, se bo nebeška jeza izlila nadnje. Na srečo so se Ninivljani ponižali in Bog je ohranil mesto.

Abraham posreduje pred Bogom

Pogovor med Bogom in Abrahamom je tretji primer, da se je Bog premislil. Abrahamu je rekel, da gre obiskat hudobni mesti Sodomo in Gomoro. Abrahamu je skrbelo, da so v mestih pravični ljudje, ki bodo uničeni skupaj s krivičnimi, zato je prosil: "Mogoče je v mestu petdeset pravičnih. Ali boš tudi te pokončal in ne boš prizanesel kraju zaradi petdesetih pravičnih, ki so v njem?" (1 Mz 18,24) Bog je odgovoril: "Če najdem v Sódomi petdeset pravičnih med meščani, bom prizanesel vsemu kraju zaradi njih." (Vr. 26)

Toda prošnje so se nadaljevale. Mož, ki ga je Bog izbral, da bo oče velikega naroda, je ponovno ponižno prosil: "Mogoče jih petdesetim pravičnim manjka pet, ali boš zaradi teh petih uničil vse mesto?" Bog je odvrnil: „Ne bom ga uničil, če jih tam najdem petinštirideset.“ Abrahamovo

posredovanje se je nadaljevalo. Spraševal je Boga, ali bo uničil mesto, če bi v njem bilo 40, 30, 20 in končno 10 pravičnih.

Presenečeni smo, kako se je minljivi človek pogovarjal z Bogom. Abraham je govoril odkrito, vendar spoštljivo. Njegov primer nam razodeva moč posredovanja v korist drugih. Naše molitve lahko spremenijo življenje naših ljubljenih. Nikoli ne podcenjujte svojih prošelj za Božjo pomoč. Bog sliši vaše molitve. Nazadnje Bog ni našel 10 pravičnih v Sodomi, zato je bilo mesto uničeno. Toda zaradi Abrahamovih prošelj je bil Bog pripravljen ohraniti mesto.

Prepogosto se Boga prikazuje kot hladnokrvnega, brezčutnega sodnika. Toda Sveto pismo pravi, da je Bog naš nebeški Oče. Kadar je otrok neposlušen in potrebuje disciplinski ukrep, da ga usmeri na pravo pot, bo dober roditelj upošteval otrokovo naravnost. Gre za uporniško kljubovanje ali ponižno priznanje? Kakor nas ganejo otrokove solze priznanja, tako se naše molitve dotaknejo srca našega nebeškega Očeta celo takrat, ko molimo za druge.

Ponovno si oglejmo Mojzesovo posredniško molitev za Izraelce, ki so grešili, ko so častili zlato tele. Sveto pismo poroča, da je bilo po Mojzesovi prošnji Bogu „žal“ (2 Mz 32,14) storiti, kar je nameraval. Drugi prevodi pravijo, da se je Gospod „premisлил“ oz. „spremenil mnenje“ glede svoje odločitve. To so človeške

besede, s katerimi poskušamo pojasniti Božje veliko sočutje do njegovega ljudstva. Bog se ne premisli, ker bi bil neodločen ali nestanovit. Mojzesova molitev je ganila njegovo srce.

Posredniška molitev spremeni Božje ravnanje, ker je skladna z njegovo sočutno naravo. Bog ni šleva. Nje, ki so se odločili še naprej upirati se Bogu, so čakale stroge posledice. Mojzes je izvršil težavne disci-

“

Posredniška molitev je skladna z njegovo sočutno naravo.

plinske ukrepe zoper nje, ki se niso spokorili in stopili na Božjo stran.

Ezekijeva molitev

Tudi Ezekijev primer kaže, da se je Bog premislil. Ko je bil Ezekija judovski kralj, mu je prerok Izaija prinesel streznilno sporočilo. “Tiste dni je Ezekija zbolel na smrt. K njemu je prišel prerok Izaija, Amócov sin, in mu rekel: “Tako govori GOSPOD: “Daj ukaze za svojo hišo, kajti umrl boš, ne boš preživel!” ’ “ (2 Kr 20,1)

Napoved je bila jasna. Niso bile podane različne možnosti. Toda pri-

sluhljivo Ezekijevemu odgovoru potem, ko je prerok odšel: "Ta pa je obraz obrnil k steni in molil h GOSPODU: 'Oh, GOSPOD, spomni se, da sem hodil pred tvojim obličjem v zvestobi in s celim srcem, da sem delal, kar je dobro v tvojih očeh!' In Ezekija je glasno jokal." (Vr. 2.3)

Poglejte, kako hitro je Bog odgovoril: „Izaija pa še ni odšel iz srednjega dvora, ko se mu je zgodila GOSPODOVA beseda, rekoč: Vrni se in reci Ezekiju, knezu mojega ljudstva: Tako govori GOSPOD, Bog tvojega očeta Davida: Slišal sem tvojo molitev, videl tvoje solze. Glej, ozdravil te bom.“

Je Ezekijeva molitev spremenila Božje namere? Preden odgovorimo na to vprašanje, je pomembno, da razlikujemo med Božjo napovedjo in Božjim namenom. Bog ni želel uničiti kraljevega življenja. Sporočilo je bilo pravzaprav priložnost za Ezekija, da se obrne k Bogu po pomoč. Odgovor na molitev kaže, kako je Bog milosten. Kadar resno prosimo svojega nebeškega Očeta za odgovor na molitev, se vedno spomnimo, da nas ljubi in nam želi najboljše.

zgodí se tvoja volja

Včasih je odgovor na naše molitve *da*, včasih *ne*. Ne moremo zahtevati, da Bog odgovori na naše molitve na način, ki nam je všeč. Moramo se podrediti, kakor se je sam Kristus podredil v vrtu Getsemane, ko je molil: "Oče, če hočeš, daj, da gre ta

kelih mimo mene, toda ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi." Takoj po svoji ozdravitvi je Ezekija storil veliko napako v kraljevski službi. (2 Kr 20,11-19). Če bi molil "tvoja volja se zgodi", bi umrl z neomadeževanim poročilom.

Justin je upal, da bodo njegove molitve spremenile Božje namere. Zaljubljen se je v dekle, za katero je menil, da je popolno. To je bila ljubezen na prvi pogled. Bil je zaljubljen čez ušesa in se je hotel poročiti. Toda starši so ga spodbujali, naj moli za razodetje Božje volje. Ko se je njuna zveza pokvarila, se je Justin jezil na Boga. Pozneje je srečal drugo dekle, se poročil in ko se je ozrl na preteklost, je ugotovil, da ga je Bog obvaroval pred katastrofo, ko mu je na molitev odgovoril z *ne*. Pot prvega dekleta je šla ves čas navzdol. Bil je vesel, da njegove molitve *niso* spremenile Božjih namenov.

So trenutki, ko se Bog vedno premisli: ko se ljudje spokorimo in odvrnemo od greha. Sveto pismo pravi: "Pa se bo moje ljudstvo, ki kliče nase moje ime, ponižalo, molilo in iskalo moje obličje ter se odvrnilo od svojih hudobnih poti, bom prisluhnil iz nebes, jim odpustil greh in ozdravil njihovo deželo."

Bogu smo lahko hvaležni, da se premisli, sicer bi bila vsem nam usojena večna smrt. Toda to se ne bo zgodilo. Sveto pismo je polno obljub upanja, da nas bo Bog rešil, če bomo spremenili *svoj* um in svoje namene. ②

najlepše darilo za valentinovo

Februarja smo določili dan, ko ljudje praznujemo romantično ljubezen.

Charissa Fong pravi, da je tudi Bog določil dan, ko praznujemo njegovo ljubezen do nas in našo do njega.

Prepičana sem, da se vsi strinjamo, da živimo v najhitrejši družbi vseh časov, kjer se vse dogaja ob kliku miške, pritisku gumba ali celo dobesedno v trenutku. Vse je kolikor se da instantno, in če se nekaj ne zgodi hitro, se potrudimo, da se bo – testenine v dveh minutah, instant pire krompir, instant ovseni kosmiči (rada imam hrano!) itd. Čeprav je dobro, da lahko stvari naredimo bolj hitro, je tudi res, da smo si naložili več dela

in ustrezno povečali raven stresa. Statistika pove, da je večina očetov tako zaposlenih, da dnevno preživijo manj kot 20 *sekund* v kvalitetnem pogovoru s svojimi otroki. Kakšen vpliv ima to na družine in širšo skupnost je pomembno in zaskrbljujoče hkrati.

Dr. Bob Moorhead v svoji knjigi *Paradoks naše dobe (The Paradox of Our Age)* pravi, da je „paradoks našega časa, da zapravljamo več, a imamo manj, kupujemo več, a uživamo manj. Imamo večje hiše in manjše družine, več pripomočkov, a manj časa. Imamo več izobrazbe, a manj smisla, več znanja, a manj razsodnosti, več izkušenj, a več težav, več medicine, a manj zdravja ... Pomnožili smo svoje imetje, a zmanjšali svoje vrednote. Naučili smo se, kako zaslužiti za življenje, a ne, kako živeti.“

Smo prazni, izčrpani in pod stresom. Potrebujemo odmor in počitek! Ne glede na to, kako zelo se trudimo živeti le za en dan, se zdi, da nas naenkrat udari nekaj dni. Primanjkuje nam časa za drug drugega in za Boga.

Sveto pismo nam sporoča, da Bog za nas ni načrtoval takšnega življenja. Ni želel in še zmeraj ne želi, da bi bili prezaposleni, pod prevelikim stresom in utesnjeni zaradi skrbi tega življenja. Bog želi, da bi bilo naše življenje kar se da brez skrbi in stresa. Kaj torej pogrešamo v svojem življenju, če to ni način življenja, kakršnega si je Bog zamislil za

nas? Naj vam povem: Božjo strategijo za zmanjšanje stresa je prakticiralo že na milijone ljudi, odkar se je začelo človeško življenje na Zemlji.

Dejstvo je, da Jezus zase pravi, da je Bog počitka: „Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, *in jaz vam bom dal počitek.*“ (Mt 11,28; poudarek dodan) Jezus nam ponuja počitek, in da ga lahko sprejmemo, nas vabi, da preživimo z njim en dan vsak teden. Bog želi, da se ustavimo in prenovimo, da bi lahko preživeli. To naj ne bo dan, ko se nam zazdi, da smo potrebni počitka, ampak redni čas posvečen njemu.

Kako naj vemo, da je to tisto kar Bog želi? Prva vrsta v Svetem Pismu pravi: „V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo.“ (1 Mz 1,1) Takrat, pred davnimi časi, je zemlja bila odeta v temo in bila je brezoblična. Prvo, kar je Bog naredil, je bila svetloba: „Bog je rekel: ‘Bodi svetloba!’ In nastala je svetloba ... Bog je ločil svetlobo od teme. In Bog je svetlobo imenoval dan, temo pa je imenoval noč. In bil je večer in bilo je jutro – prvi dan.“ (1 Mz 1,3-5) Sveto pismo potem pove, da je Bog v naslednjih petih dneh korakoma nadaljeval s stvarjenjem sveta, dokler na koncu šestega dne ni pogledal vsega, kar je storil in opazil, da je „bilo zelo dobro“ (1 Mz 1,31).

Toda Božji teden stvarjenja se še ni zaključil, kajti šele „sedmi dan je Bog dokončal delo, ki ga je naredil, in *počival* je sedmi dan od vsega dela,

ki ga je storil. In Bog je *blagoslovil* sedmi dan in ga *posvetil*, kajti ta dan je *počival* od vsega svojega dela, ki ga je storil, ko je ustvarjal“ (1 Mz 2,2.3; poudarki dodani).

Besedi *blagoslovil* in *posvetil* pomenita, da je bil ta dan „določen za sveti namen“. Te tri stvari – blagosloviti, posvetiti in počivati – Bog ni naredil noben drugi dan.

V hebrejskem jeziku je beseda za *počitek šabat* – *sobota*. Vsakokrat, ko je ta beseda uporabljena v Svetem pismu, se nanaša na sedmi dan tedna, ki ga je Bog blagoslovil, in se preprosto imenuje „sobota“. Sobota je bila dana človeštvu v dobro – za počitek, saj je Bog predvidel, da človeško telo potrebuje počitek, da bi uživali v zdravem, veselem in dolgem življenju. Jezus pravi, da je „sobota ustvarjena zaradi človeka in ne človek zaradi sobote“ (Mk 2,28).

Tako kakor ima naše telo vgrajene mehanizme za obnovo zlomljenih kosti in za boj proti boleznim ter njihovo premagovanje, ima tudi mehanizem za boj proti stresu in pritisku – počitek. Sobotni počitek je Božji mehanizem za boj s človeškim stresom. To je sedmi dan, ko je Bog počival, ga blagoslovil in posvetil. Namenjen je vsem narodom in ne samo Judom, saj je bil podarjen človeškemu rodu ob stvarjenju, dolgo prej, preden so Judje kot narod začeli obstajati. Vsi ljudje potrebujemo počitek.

Bog ni ustvaril sobote, pogledal

naokrog in rekel: „Prav, imamo soboto, moramo ustvariti še nekaj ljudi, da jo bodo popolnili.“ Namesto tega nam Sveto pismo pravi, da Bog tako zelo ljubi ljudi, ki jih je ustvaril, da želi, da se z njim pobližje seznanimo. Za to pa je potrebno več kot 20 sekund ali 20 minut dnevno.

Bog tako ceni ta čas, da ga je naredil za eno od 10 zapovedi, četrto, ki se glasi: „Spominjaj se sobotnega dne, da ga posvečuješ.“ (2 Mz 20,8) Samo v tej zapovedi je rečeno naj „se spominjamo“, torej je pomembna. Zapovedi so bile zapisane na kamen z Božjim rokopicom, kar nakazuje, kako pomembne in trajne so. Samo na treh mestih v Svetem Pismu je Bog stvari zapisal s svojo roko, in to je eno izmed njih – kar spet poudarja pomembnost sobote.

„Bog je ljubezen,“ (1 Jn 4,8), kar pomeni, da Bog ceni odnose. Ve, da se vsi odnosi s časom kalijo v peči preizkušenj. Zato je Bog naredil posebni ali sveti čas, ki ga je rezerviral za nas, da ga preživimo z njim. To je naredil, ker nas ljubi, kajti ljubezen ne more biti zapovedana. Sedmi dan sobota je resnično tedenski „zmenek“, ki ga ima Bog z nami. Je čas za ljubezen, ker smo ljubljeni; čas za razvijanje odnosa, ker si Bog želi biti v odnosu z nami.

Posvečujem soboto. Kadar pomislim na pomembnost sobote, jo prepoznam kot darilo od Boga, ki me ljubi – najlepše darilo za valentino, če želite – in je od najbolj čudovitega prijatelja, kar jih poznam. ☺

A man with a beard and dark hair, wearing a grey suit, white shirt, and black tie, stands in a lush green field. He has a wide-eyed, surprised expression. In the background, a modern city skyline with several tall skyscrapers is visible under a blue sky with light clouds. The scene is a composite image, likely representing the intersection of nature and urban development.

Scott Christiansen
preiskuje znanstvene
dokaze podnebnih
sprememb in jih primerja
s tem, kar je rekel Jezus
o znamenjih svojega
ponovnega prihoda.

napovedi podnebnih sprememb

Ali Sveto pismo pravi, da bo prišlo do podnebnih sprememb? To je pomembno vprašanje. Če Sveto pismo kot naš najzanesljivejši vir modrosti in navodil govori nekaj o podnebnih spremembah, bi to lahko pomembno prispevalo k precej nejasni razpravi. Pridobiti zanesljive smernice bi imelo ogromne posledice. Toda preden si bomo ogledali, kaj pravi Sveto pismo,

si oglejmo izraz *podnebne spremembe*.

Če ste spremljali številna znanstvena poročanja, povezana s podnebnimi spremembami, potem veste, da večina znanstvenikov pričakuje izrazite spremembe v naravnih zemeljskih sistemih – oceanih, atmosferi, obdelovalni zemlji in pitni vodi. Pričakuje se, da bodo te spremembe močno vplivale na človeško družbo. Če imajo znanstveniki prav, potem je bistveno razumeti njihove napovedi,

ker gre za morda največjo grožnjo, kar jih je človeški rod kdaj doživel.

Gre za vprašanje, kaj bo človeštvo storilo glede te očitne grožnje.

Vključitev v učinkovito ravnanje s podnebnimi spremembami bo zahtevalo velike reči, kot je ponovni premislek o svetovni industrializaciji, kar bo bistveno spremenilo svetovno gospodarstvo in preusmerilo razvoj novih tehnologij. Vse to bo verjetno spremenilo tudi strukturo svetovnih sil. Zagotovo gre za pomembno vprašanje.

kaj so podnebne spremembe?

Vrsta raziskav zadnjih let ne kaže le ogrevanja svetovne atmosfere in oceanov temveč tudi temeljne spremembe v delovanju naravnih zemeljskih sistemov.

Raziskava podnebnih sprememb Univerze Rutgers je npr. poročala, da so velika na sever usmerjena izbočenja v zgornjem atmosferskem zračnem toku "jet stream" povezana z "ekstremnimi vremenskimi dogodki, kakor so bila obdobja ostrega mraza na severni polobli leta 2015, dolgotrajna suša na zahodu (ZDA) in veliki viharji (npr. hurikan Dandy leta 2012)." Na splošno se zdi, da se "jet stream" upočasnjuje in močnejše vijuga, kar povzroča motnje normalnih vremenskih vzorcev.

Prav tako znanstveniki opažajo spremembe oceanskih tokov. Članek v Washington Post, objavljen marca 2015, je poročal, da "glede na novo raziskavo v reviji *Nature Climate*

Change sedaj vidimo upočasnitev velike oceanske cirkulacije, ki med ostalimi vplivi na planet delno odvrta golfski tok od vzhodne obale ZDA. Posledice bi lahko bile strahotne, vključno z znatnim dvigom morske gladine v obalnih mestih, kot sta New York in Boston."

Odvija se tudi osupljiva izguba morskega in kopenskega ledu na področju Arktike, kar ima za posledico vrsto sprememb, kot so dolgotrajni vročinski valovi in suše na severni polobli in manj dežja v zmerem pasu, kjer se nahaja večina obdelovalne zemlje. Vse te spremembe pa se pospešujejo. Učinki so močni: povečana izsušenost okolja in požari, opazni upad prehranske varnosti, posebno v nerazvitih predelih sveta.

Tako lahko definiramo podnebne spremembe kot "vseobsežno in vse hitreje rastočo okvaro naravnih zemeljskih sistemov." Toda to ni popolna definicija, ker ne upošteva vplivov na človeško družbo. Na srečo so glede tega skupine strokovnjakov, ki raziskujejo stopnjo ogroženosti (gre za tihe organizacije, ki svoje delo običajno opravljajo za razne vladne agencije ZDA), opravile veliko zelo zanesljivih analiz. Ena teh organizacij je velik in vpliven Center za pomorske analize (CNA), ki ima vojaški svetovalni odbor, sestavljen iz več upokojenih generalov in admiralov. Ta odbor se redno ukvarja z analizo ogroženosti, kar vključuje tudi analizo ogroženosti zaradi podnebnih sprememb.

Doslej je ta odbor objavil dve javni poročili o nastajanju in pospeševanju grožnje podnebnih sprememb. Ti poročili opozarjata na znatno povečanje globalne nestabilnosti in sporov zaradi groženj glede oskrbe s hrano in vodo precejšnjega dela svetovnega prebivalstva. Glede resnosti svetovnih problemov, ki so posledica podnebnih sprememb, odbor navaja, da “smo obravnavali mnoge izzive nacionalne varnosti, od sovjetskih jedrskih groženj med hladno vojno do političnega skrajništva in mednarodnega terorizma v zadnjih letih. *Tveganje nacionalne varnosti zaradi podnebnih sprememb je tako resno kakor ostali izzivi, s katerimi smo se srečali.*” (Poudarek dodan)

Nekatere skupine strokovnjakov, kot je *Inštitut Nove Anglije za zahtevne raziskave*, opozarjajo na dejstvo, da smo že sredi obdobja sporov, nastalih zaradi podnebnih sprememb, ker se prehranska negotovost in destabilizirajoč učinek cen hrane najbolj kaže v krhkih družbah tretjega sveta.

Obstajajo tudi organizacije, ki raziskujejo učinek podnebnih sprememb na zdravje ljudi. Pravijo, naj pričakujemo znatno rast stopnje obolevnosti. Članek v reviji *Scientific American* navaja 12 bolezni, ki jih lahko poslabšajo podnebne spremembe. Med njimi so kolera, ebola, limska in spalna bolezen, tuberkuloza in rumena mrzlica.

Če upoštevamo vse to, lahko definiramo podnebne spremembe kot *vesplošno in vse hitreje rastočo okvaro na-*

ravnih zemeljskih sistemov, ki s povzročanjem sporov, lakote, bolezni in vse pogostejših naravnih katastrof temeljito ogrožata človeško družbo.

kaj pravi Sveto pismo

Sedaj, ko smo določili definicijo podnebnih sprememb, se vrnimo k prvotnemu vprašanju: ali Sveto pismo pravi, da bodo podnebne spremembe? Odgovor je *ne*, ker v Svetem pismu ni tega izraza. Toda odgovor je tudi *da*, ker Sveto pismo pravi, da bo svet v času pred Jezusovim ponovnim prihodom poln pretresov in bo človeštvo trpelo zaradi silnih spopadov, lakote, bolezni in naravnih katastrof. In kakor bomo videli, obstaja znatna podobnost med tem, kar napoveduje Sveto pismo, in tem, kar napovedujejo analize ogroženosti, ki smo si jih ogledali.

Pred koncem svoje službe na svetu se je Jezus posebej sešel s svojimi učenci in ti so ga vprašali, kaj bodo znamenja njegovega prihoda (Mt 24,3). Jezus jim je odgovoril z osupljivimi podrobnostmi. V 6. in 7. vrsti je rekel: “Slišali pa boste o vojnah in govoricah o vojnah; glejte, da se ne vznemirite! Kajti to se mora zgoditi, vendar še ni konec. Vzdignil se bo namreč narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu.” Jezus jim je omenil, da bomo tik pred njegovo vrnitvijo pričeli sporom med narodi, plemeni, regijami in etničnimi skupinami. Pričakujemo lahko veliko povečanje sporov na vseh ravneh človeške družbe.

To je zelo podobno zaključkom CNA o vplivu podnebnih sprememb, ki smo jih prej omenili (torej da lahko pričakujemo znatno povečanje globalne nestabilnosti in spore zaradi “groženj glede oskrbe s hrano in vodo precejšnjega dela svetovnega prebivalstva”). Jezus je rekel, da se bo to zgodilo, zato ne bodimo presenečeni, ko se bo.

V drugem delu Mt 24,7 je Jezus rekel: “Lakote in potresi bodo na raznih krajih.” Torej moramo biti pozorni na znatno povečanje lakote in potresov. Danes vidimo izrazito povečanje obojega.

Prav je, da se nekoliko zadržimo na potresih. Videli smo že, da podnebne spremembe povzročajo povečanje lakote in bolezni. So lahko tudi potresi povezani s podnebnimi spremembami? Odgovor je *da*. V svoji knjigi *Prebujanje velikana: Kako sprememba podnebja zbuja potrese, cunamijske in vulkane* dr. Bill McGuire pojasnjuje, da je zemlja v dinamičnem stanju, tako da jo že majhne spremembe sil lahko privedejo do prelomne točke. Trenutno opažamo premeščanje vodnih mas zaradi sušnega podnebja v zmernem pasu skupaj z dvigom morske gladine in povečano atmosfersko vlago, kar je dovolj velik dejavnik, da potisne zemeljsko skorjo do prelomne točke, ki se kaže v dramatično povečani seizmični dejavnosti oziroma potresih. Čeprav se način izražanja v Svetem pismu precej razlikuje od načina izražanja znanstvenikov pod-

nebnih sprememb, nedvomno obstaja podobnost zaključkov, pridobljenih iz teh dveh virov.

zakaj se bo to dogajalo?

Toda Sveto pismo presega informacijo o tem, *kaj* se bo zgodilo. Pove nam tudi, *zakaj* se bo to zgodilo.

V 1 Mz 3,1-7 spoznamo, da sta bila Adam in Eva neposlušna Božji izrecni zapovedi in sta namesto tega verjela Satanovi laži. Adamu in Evi je bilo dano gospostvo nad svetom, toda ko sta se podredila Satanu, sta svoje gospostvo izročila njemu. Sveto pismo Satana imenuje “bog” oziroma “knez” tega sveta (2 Kor 4,4).

Težava greha je, da ločuje ljudi in prav vse stvarstvo od Boga. V Rim 6,23 spoznamo, da je posledica greha smrt. Smrt ljudi, živali in celo same Zemlje. Rim 8,21 pravi, da “celotno stvarstvo vse do zdaj skupno zdihuje in trpi porodne bolečine.” Vemo, da je to trpljenje posledica greha in ločitve od Boga. Toda Bog se je odločil, da nas bo rešil tega trpljenja in smrti s tem, da je po svojem Sinu plačal kazen za smrtno obsodbo. To neprimerljivo dejanje je izraz Božjega značaja. Čeprav smo ga zavrnil in popolnoma uničili čudoviti planet, ki ga je ustvaril, še vedno dela vse, kar se da, da bi nas obnovil za večno življenje z njim.

Sveto pismo ne uporablja izraza podnebne spremembe, toda opisuje, kaj se zgodi, ko je stvarstvo ločeno od Stvarnika. Ta ločenost se ne more dolgo podaljševati, kajti že se-

daj vse stvarstvo vzdihuje pod bremenom greha. Na obzorju vidimo izpolnitev nekaterih najbolj kritičnih svetopisemskih prerokovanj. Bog nas v svoji milosti opozarja na številna znamenja, ki kažejo, da svet dosega svojo končno točko. Lahko se strinjate ali ne strinjate z zamisljajo, da ljudje pospešujemo podnebne spremembe. To je vroča politična tema z glasnimi privrženci in kritiki. Toda ne glede na svoje mnenje o tem lahko zagotovo vemo, da ob približevanju Jezusovega drugega prihoda Sveto pismo opisuje stopnjevanje vojn, lakote, bolezni in potresov. To je grozljiva napoved in brez Jezusa bi bila takšna prihodnost razlog za alarm.

Kakršna koli že je, pomembnost podnebnih sprememb zbledi do neznatnosti v primerjavi s pomembnostjo Kristusovega prihoda in vzpostavitvijo srečne in obstojne družbe, ki bo v popolnem sozvočju s svojim Stvarnikom. Ko boste poslušali ali brali poročila ali raziskave, ki pravijo, da se podnebne spremembe pospešujejo in da posledice prihajajo hitreje, kakor smo pričakovali, se spomnite, da je Sveto pismo napovedalo takšno stanje pred dva tisoč leti. Prav tako se spomnite, da so posledice podnebnih sprememb, ne glede kako strašne so, tudi pokazatelji, da je Jezusov prihod zelo blizu. ②

Če ste uživali ob branju revije Znamenja časa, si jo naročite na dom. Pošljite izpolnjen kupon na spodnji naslov in boste dvakrat letno prejeli brezplačni izvod v svoj poštni nabiralnik.

Ime _____

Priimek _____

Naslov _____

Pošta _____

**Znamenja časa
Njegoševa 15
1000 Ljubljana**

O krog leta 2007 so se nekateri Američani začeli počutiti nelagodno, ko so zvedeli za govorice o lastnikih hiš, ki so bili v težavah zaradi “subprime” kreditov, termina, s katerim so se seznanili malo pred tem. Toda mnogi teh t. i. strokovnjakov je bilo naivnih glede groženj o varnosti finančnih ustanov.

Jim Cramer, priljubljeni komentator na finančnem omrežju CNBC je bral pismo poslušalca, ki je spra-

ševal: “Ali naj me skrbi glede Bear Stearns?”

“Ne! Ne! Ne!” je vpil Cramer, “Bear Stearns je vredn ... To je le neumnost.”

Pet dni pozneje je Bear Stearns, eno največjih svetovnih podjetij za denarni management, propadlo. Bilo je razprodano po dva dolarja za delnico in kar je sledilo, je privedlo svetovno gospodarstvo na sam rob finančnega zloma.

Zadnja leta se je pokazalo, da sektor finančnega svetovanja daje raz-

manj strokovnjakov, več prerokov?

Loren Seibold primerja finančne napovedi današnjih strokovnjakov z napovedmi svetopisemskih prerokov.

vpito slabe nasvete. Denarni svetovalci ustvarjajo rekordne profite in stroški posredovanja so se s povprečnih 2 odstotkov dvignili na 6 odstotkov, čeprav so njihovi predlogi slabi in pogosto padejo pod tržno povprečje. Leta 2012 je britanski časopis *The Observer* organiziral tekmovanje med profesionalnim svetovalcem za vlaganja in mačko, ki je izbirala delnice z metanjem svoje igračke miške na razpredelnico številk, ki so predstavljale različna podjetja. Zmagala je mačka!

Svet ima že veliko izkušenj z napačnimi napovedmi. Strokovnjaki, kakor so omenjeni, trdijo, da govorijo resnico, toda kdor jim zaupa, lahko pričakuje samo, da bo razočaran. Mogoče svet potrebuje manj besed strokovnjakov in več besed prerokov.

resnica in avtoriteta

Judovski učenjak Harold Kushner je rekel, da "prerok ni človek, ki pove prihodnost; je človek, ki pove resnico." Svetopisemski preroki so govo-

rili s podporo Božje avtoritete, kar pomeni, da je to, kar so imeli povedati, bila resnica. Samo občasno je bilo njihovo govorjenje napoved prihodnjih dogodkov, kakor je npr. vzpon in padec svetovnih imperijev, ki jih je napovedal Daniel, ali napoved dogodkov ob koncu časa v Razodetju.

Človeški strokovnjaki, kot so politiki, vojaški poveljniki, vzgojitelji in zdravstveni strokovnjaki, pogosto poskušajo govoriti *avtoritativno*, toda ne govorijo vedno *resnice*. Vojaški in politični voditelji so “prerokovali”, da bo prva svetovna vojna “vojna, ki bo končala vse vojne.” Toda koliko milijonov ljudi je bilo od tedaj pobitih v vojaških spopadih? Na začetku tretjega tisočletja so se vlade nekaterih držav podale v vojno na Bližnjem vzhodu, za katero je bilo napovedano, da bo trajala nekaj tednov, a se še vedno ni končala.

Tudi najboljše in najiskrenejše sposobnosti človeških strokovnjakov so omejene. Nekega poletja sem bil zaprosen opraviti poroko na prostem. Ko se je datum približal, je bila vremenska napoved ohrabrilna: čez teden dni bo čudovit dan, jasno bo in toplo. Toda slika se je slabšala iz dneva v dan in na dan poroke smo si prizadevali opraviti obred v času med dvema nevihtama.

Resnična prerokovanja niso zgolj napovedi, temveč so duhovne resnice – v imenu Boga preroki govorijo o tem, kar je Bog storil za nas, in

o tem, kako naj živimo, da bi bilo to zanj sprejemljivo.

biti prerok

Kaj naredi nekoga za *preroka*? Kot prvo, preroki ne izberejo sami sebe. Njihova vloga jim je dodeljena od Boga. Toda običajno je to težavna zadolžitev in nekateri med njimi si te službe niso želeli (Jer 1,6). Preroki so pogosto osovraženi in celo izpostavljeni nevarnosti. Ko je Elija obtožil pokvarjena vladarja Ahaba in Jezabelo, sta mu grozila s smrtjo (1 Kr 19,2).

Kot drugo, preroki govorijo in pišejo v skladnosti z resnicami, ki jih je Bog že objavil. Izaija je rekel: “Postave in pričevanja naj se oklepajo! Ako ne govore po tej besedi, ni zanje jutranje zarje.” (Iz 8,20 CHR) To ne pomeni, da preroki ne dodajajo k uveljavljenim resnicam. Izaija je napovedal Mesijev prihod, njegovo rojstvo in smrt (Iz 7,14; 53,1-12). Toda s tem je le dodal več informacij o načrtu zveličanja, ki ga je Bog že obljubil po prerokih pred njim.

Kot tretje, preroki govorijo resnico. “Kadar prerok govori v GOSPODOVEM imenu, pa se beseda ne zgodi in ne izpolni, je to beseda, ki je GOSPOD ni povedal.” (5 Mz 18,22) Čeprav niso vsi preroki od Boga prejeli napovedi o prihodnosti, so jo prejemniki napovedali pravilno do potankosti kakor npr. prerok Daniel z razlago sanj o velikem kipu (Dan 2,36-42). Vsi

preroki so govorili resnico zoper greh – tako osebni kakor tudi kolektivni. Prerok Natan je kralja Davida soočil z njegovim prešuštvom z Batšebo (2 Sam 12,1-13) in Izaija je grajal zlorabljanje revnih in zapostavljenih (Iz 58,6-8).

Kot zadnje, preroki so ljudje. Prvo Petrovo pismo pravi, da preroki niso bili zgolj zapisnikarji, tem-

“

Ni pisala romanov ali sebi koristnih sporočil. Namesto tega je dosledno vabila ljudi nazaj k proučevanju Svetega pisma.

več jim je bilo zaupano, da zapišejo svoje izkušnje z Bogom s svojimi besedami. Preroki ne morejo skriti svoje človeškosti. Peter je govoril Božje resnice, toda vemo, da je znal biti prenačljivi in celo nediscipliniran. Balaam je primer preroka s slabim značajem: želel je prodati Izraela sovražnikom, vendar je celo on

razumel, da mora govoriti “besedo, ki mi jo Bog položi v usta” (4 Mz 22,38).

moderno preroštvo

Medtem ko so svetopisemski preroki nekaj posebnega, so v zgodovini tudi drugi ljudje govorili preroško, kar pomeni, da so obsojali greh in povzdigovali Kristusa.

Avguštin iz Hipona, Martin Luter in John Wesley so oznanjali svetopisemske resnice, ki so jih drugi neradi slišali, posebna sporočila za posebni čas človeške zgodovine.

Sveto pismo je obljubilo posebne preroške glasnike tudi v “poslednjih dneh”. Po preroku Joelu je Bog sporočil: “Razlil bom svojega duha na vse meso in prerokovali bodo vaši sinovi in vaše hčere, vaši starčki bodo sanjali sanje, vaši mladeniči bodo gledali videnja.” (Jl 3,1)

Služba Ellen G. White, ene od ustanoviteljev cerkve adventistov sedmega dne (oz. krščanske adventistične cerkve), ustreza temu opisu. Rojena kot Ellen Harmon leta 1827 v Ameriki v kraju

Maine je v svojem dolgem življenju napisala okrog 5000 periodičnih člankov in 40 knjig ter poročala o več kakor 2000 videnjih in sanjah.¹

Whiteova ni pisala romanov ali sebi koristnih sporočil. Namesto tega je dosledno vabila ljudi nazaj k proučevanju Svetega pisma. Bog jo je poklical v preroško službo, ko

je bila še najstnica. Njeno prvo videnje je bilo resni opomnik, da bo Jezus kmalu ponovno prišel, kar je pozabila večina kristjanov 19. stoletja.

Z minevanjem let je pojasnila, kako svetovni dogodki ustrezajo svetopisemskim prerokovanjem o dogodkih pred Kristusovim ponovnim prihodom. V času, ko je večina kristjanov posvečevala nedeljo, jih je vabila k vrnitvi k svetopisemski soboti, sedmemu dnevu tedna z opozorilom, da je to preizkus poslušnosti Bogu v zadnjih dneh svetovne zgodovine. Versko gibanje, ki je zraslo ob njenih pričevanjih je povzelo ime iz teh dveh pomembnih doktrin: *adventisti* za drugi Jezusov prihod – advent, *sedmega dne* za soboto iz četrte zapovedi.

Več kakor 100 let pred sedanjim zanimanjem za zdravje je Whiteova spominjala kristjane, da so naša telesa tempelj Svetega Duha (1 Kor 6,19) in da naj bo celo to, kar jemo in pijemo, Bogu na slavo (1 Kor 10,31). Zaradi zdravstvenih nasvetov, ki jih je zapisala, živijo verniki cerkve, katere pionir je bila, glede na številne sodobne raziskave dlje, bolj zdravo in srečneje kot splošna populacija.

Whiteova ni bila svetnik v splošno sprejetem pomenu besede. Kakor svetopisemski preroki je bila tudi ona čisto človeška. Toda s podarkom je govorila proti grehu, tako osebnemu kot kolektivnemu. S svojimi pismi je vernike opominja-

la ljubeče, vendar čvrsto. Prav tako je obsodila suženjstvo ter spodbujala socialno pravičnost in pomoč ljudem v stiski. Posebno neposredna je bila do verskih voditeljev, ki so ignorirali ali spremenili besede Svetega pisma, in do teh, ki so vztrajali v posvečevanju nedelje v nasprotju z jasnim naukom Svetega pisma. Nikoli si ni lastila avtoritete, ki je posebna Božja pravica, kot je zmožnost sprejemanja priznanj in odpuščanje grehov.

Ellen G. White se je vedno izogibala trditvi, da je prerok, ker je vedela, da je Sveto pismo edini vir resnice. Zase je rekla, da je samo majhna luč, ki vodi k pravi Luči. Toda zaradi njenih besed in spisov ima skupnost adventistov sedmega dne danes več kakor 20 milijonov članov v vseh kotičkih sveta in je ena najhitreje rastočih verskih skupnosti.

Whiteova ni nikoli napovedovala, kaj se bo dogajalo na borzi, toda napovedala je, da bo svet tonil v vse večje težave, da bo morala človeške družbe razpadla in da bo pred Jezusovim ponovnim prihodom spodletelo vladam in gospodarstvom.

Doslej znamenja časa potrjujejo njena sporočila, kar je opomnik, da lahko z gotovostjo zaupamo Božjim prerokom, tudi če ne moremo zaupati borznemu trgu. ☉

1 Več o Ellen White lahko preberete na spletni strani Ellen G. White Estate, <http://ellenwhite.org/>.

HUDOBNI STARŠI

V • Kadar me otroci ne ubogajo, se
 • zelo razjezim in nazadnje vedno
 kričim nanje tudi za najmanjše stvari.
 Kako naj neham kričati na svoje
 otroke?

O • Hvala vam, da ste zastavili to
 • zelo pomembno vprašanje. Na
 žalost je postalo kričanje med današnjimi
 starši precej vsakdanje. Starši pred
 60 in več leti tega niso počeli tako po-
 gosto. Tako bo tokratna kolumna koristi-
 la skoraj vsakemu bralcu – staršu.

Starši, ki brezpogojno ljubijo svoje
 otroke in želijo biti najboljši starši, kri-

čijo, ker tolerirajo neprimerno vedenje. Popustljivi starši se ponavljajo, pretijo, rohnijo in se še na druge načine spravljajo v stanje razburjenosti, ki se konča s kričanjem. Nepopustljivi starši ne počnejo ničesar takega in z nepopustljivimi mislim na starše, ki ne tolerirajo neposlušnosti in neprimerne vedenja. Takšni starši so hudobni in s tem nočem reči, da so neprijazni ali nasilni. Starši, ki so nepopustljivi in hudobni, ne kričijo. Rečejo, kar mislijo in se ne uklanjajo. Takšni starši niso živčni, kar pomeni, da so razsodni, mirni in zbrani.

Ko otrok ugotovi, da mati ali oče

reče natančno to, kar misli, in misli natančno to, kar reče, si lahko domišlja, da so starši hudobni, kakor da bi bili neprijazni ali celo nasilni. Pri takšnih starših ne pomeni morda. Ne pomeni ne. Če mati ali oče reče: "Naredi to in to," s tem misli, da bo otrok storil prav to in ne nekaj manj od tega.

"Hudobni" starši se ne pogajajo, si ne premislijo, se ne izmikajo in ne bruhajo ognja. Ne grozijo in ne ponujajo drugih priložnosti. Če na primer "hudoben" starš reče otroku, naj pospravi in počisti svojo sobo, otrok pa se izgovarja ali naloge ne opravi primerno, bo "hudoben" starš morda sam uredil otrokovo sobo in mu potem za dva tedna prepovedal izhode in poskrbel za zgodnje odhode v posteljo. "Hudoben" starš v tem primeru daje navodilo samo enkrat. Otrok ima samo eno možnost, da uboga ali ne. Če si otrok izbere neposlušnost, "hudobni" starš ne ponavlja ukaza, se ne pritožuje, ne graja, ne divja, ne daje drugih priložnosti, ne grozi, ne skače, ne vije rok in ne kriči. Je mirno nepopustljiv, zato ne kriči.

Anketiral sem stotine poslušalstev

o kričanju na otroke in ugotovil, da se je v zadnjih 50 letih potrojil odstotek staršev, ki pogosto kričijo. Temu ustrezno se je povečal tudi odstotek otrok, ki iz navade ne ubogajo na prvi ukaz. V tem času se narava otrok ni spremenila. Povečanje kričanja je posledica povečane popustljivosti staršev do neposlušnosti.

Nepopustljiv roditelj se ne ponavlja, ne navaja razlogov in pojasnil za svoj ukaz, temveč na vprašanja odgovarja z besedami "ker sem tako rekel". Uporablja kazni, ki v otrokovem umu pustijo trajni spomin. Korist otrok, ki so odraščali s takšnimi nepopustljivimi hudobnimi starši je dejstvo, da se je nanje redko kdaj kričalo, če se sploh je kdaj.

Žal mi je, ker vas bom razočaral, toda če kričite na svoje otroke, to ni zato, ker imajo močno voljo, ker želijo razpravljati ali zato, ker *ne* zanje ni odgovor. Na svoje otroke kričite, ker ste nemočni, ker sprejemate izzive za prerekanje in ker ne znate reči *ne* in tako tudi misliti. Prenehajte poskušati spremeniti svoje otroke. Spremenite sebe. Postanite hudobna mama. Mislite, kar rečete, in se tega držite. ☺

Arlene Taylor pojasnjuje razlog, zakaj imajo prekomerno teži in debeli ljudje večje tveganje za nastanek demence v starosti.

debelost in demenca

Debelost povezujejo z več kakor 50 boleznimi, vključno s sladkorno boleznijo, rakom maternice in izgubo spomina. Čeprav običajno mislimo, da s staranjem vsakdo nabere telesno maščobo, debelost vendarle ne pride sama od sebe. Dejansko v večini primerov odseva človekov življenjski slog.

Ljudje s prekomerno telesno težo in veliko količino trebušnega maščevja imajo več kot trikrat večje tveganje za izgubo spomina in nastanek demence v starosti. Raziskava Univerze Rush iz Chicaga, objavljena v reviji *Cell Reports*, pravi, da jetra uporabljajo protein, imenovan receptor alfa aktiviran s peroksisom-

skim proliferatorjem (PPAR-alfa), ki pa ga prav tako potrebuje področje možganov, imenovano hipokampus, kjer ima določeno vlogo pri spominu in učenju. Kadar začne jetrom primanjkovati PPAR-alfa, ga poiščejo v drugih delih telesa vključno z možgani. Zaradi tega hipokampus nima PPAR-alfa, potrebnega za pravilno delovanje. Treba bo narediti še več raziskav, da bi se našel način vzdrževanja normalne ravni PPAR-alfa v možganih, ki bi učinkovito preprečevala izgubo spomina. Do takrat pa nam bo koristilo prizadevanje za optimalno telesno težo. Izguba spomina in demenca nista šala niti za bolnike niti za njihove bližnje. ☺

Božji ključavničar

Bjorn Karlman
nas spominja, da
smrt ni naš konec.
Je Nekdo, ki ima
ključ, ki odklepa
grobove.

Mračilo se je. Z družino sem bil na Filipinih. In moj tast se je zaklenil iz apartmaja, v katerem ni bil zgolj ključ, ampak tudi tastov denar in potni listi. Vse, česar ne smeš izpustiti z oči, medtem ko potuješ, je bilo zaklenjeno v tisti sobi!

Da bi bile stvari še slabše, nismo uspeli najti nikogar, ki bi imel glavni ključ. Oče brez dostopa do svoje lastnine ni mogel dokazati svoje identitete niti plačati za po-

moč. To bi bila neprijetna situacija, četudi bi bili doma v Kaliforniji. Toda bili smo v drugi državi in oče je postajal paničen. Nujno smo potrebovali ključavničarja!

Toda, najti profesionalnega ključavničarja, ki bo odprl zaklenjena vrata, v tuji državi, ni preprosto. Pogooglal sem ključavničarje iz dela Metro Manila, ki smo ga obiskovali. Eden je bil smešno precenjen. Za

drugega pa se je izkazalo, da je frizerski salon!

Po tem, kar se je zdelo kot večnost – in s pomočjo našega upravnika stavbe – se je pojavil vzdrževalec. S sabo je imel zgolj kladivo, nekaj izvijačev in ključev. Bo ta možki lahko sploh kaj pomagal?

Naš amaterski ključavničar je uporabil kombinacijo eksperimentiranja, natančnosti, spretnosti in „napa-

dov“ surove sile. Po pol ure smo bili še vedno pred zaklenjenim stanovanjem. Do takrat so bila vrata in ključavnica že v tako slabem stanju, da je vsako upanje o povrnitvi varščine izginilo. Toda on je neustrašno in vztrajno poskušal – sam sem si med tem že zamišljal, kako bomo morali zrušiti vrata, da bi prišli do naših dragocenosti.

Ravno ko smo začeli izgubljeni upanje, smo zaslišali *klik*. Končno! Naš neprofesionalni ključavničar je bil uradno okronan za našega junaka. Preostanek bivanja v državi sem našega rešitelja zelo spoštoval.

Božji ključavničar

Razodetje 1,17.18 nam pravi, da je Jezus dokončni in najboljši ključavničar. On ni zgolj rešitev za trenutno nevšečnost. Ne prikaže se s škatlo različnih orodij, ki bodo ali pa ne bodo delovala. Jezus ima „ključke od smrti in smrtne države [groba]“ (vr. 18). Jezus ponuja sebe kot rešitev največje in končne človeške težave: biti zaklenjen iz večnega življenja. Ker ima Jezus ključke do same smrti, je bilo končno uničenje oropano svoje moči.

Jezus je vstal od mrtvih. Osvobodil se je njenega ujetništva. Marti, ki je ravnokar pretrpela srceparajočo izgubo brata Lazarja, je povedal: „Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v mene veruje, bo živel, čeprav umre.“ (Jn 11,25). Njegove besede spodbude žalujoči sestri bi morale prinesiti tolažbo in moč tudi nam

danes. Jezus je ukradel smrti njeno želo. On je odklenil smrt.

Ko se soočimo s smrtjo povsem sami, lahko čutimo zgolj obup. Nimamo ključev, ki odklepajo tragično usodo. Vsi ji slej kot prej podležemo. Ne glede na to koliko smo dosegli, so naša življenja omejena, in lahko se zdijo nesmiselna. Skupaj z Jobom lahko vprašamo, „Ko človek umre, bo li spet živel?“ (Job 14,14) Brez upanja v Kristusa imamo razlog za strah pred smrtjo. Povsem naravno je, da se težko sprijaznimo z dokončnostjo le-te.

Nekaj izmed najsijajnejših danes živečih idejnih vodij in načelnikov industrije je obsedeno z zamisljivo o podaljševanju življenja. Na primer Peter Thiel, milijarder in soustanovitelj PayPal. Njegov skromen cilj je živeti do 120. Tukaj je tudi Dmitry Itskov, znan kot „boter“ ruskega interneta. Cilja živeti vse do 10.000 let! Googlov soustanovitelj Sergey Brin je šel še dlje; upa namreč, da bo „ozdravil smrt“. Brin je tako prepričan, da mu bo to uspelo, da vodi brezkompromisen napad na smrtnost s tako imenovanim projektom Calico. Podjetje načrtuje porabiti milijarde za farmacevtska partnerstva, da bi razvili zdravila, ki bi dramatično podaljšala življenjsko dobo.

živeti za danes

Drugi način, s katerim se moderna zahodna kultura bori z gotovostjo smrti, je preprosto živeti za trenutek. Ludwig Wittgenstein, filozof

dvajsetega stoletja in predavatelj na univerzi v Cambridgeu, je zapisal, da „večno življenje pripada tistim, ki živijo v sedanjosti.“

Čeprav drži, da je zelo koristno odločiti se za prisotnost in življenje v danem trenutku, pa lahko takšna filozofija v svoji hedonistični skrajnosti vodi do neodgovornega ravnanja danes in popolne neobzirnosti do jutri.

Takšen kratkoročen način razmišljanja zgreši večjo sliko. Ko je Jezus, Sin človekov, pristopil Janezu na otoku Patmosu, je pomiril svojega učenca z besedami: „Ne boj se; jaz sem Prvi in Poslednji in Živi, in bil sem mrtev, in glej, živ sem na vekov veke, in ključke imam od smrti in smrtne države.“ (Raz 1,17.18)

Ko je Jezus spodbudil Janeza naj se ne boji, je hkrati potrdil svojo popolno žrtev, ki jo je daroval namesto nas. To je naše edino zagotovilo odločilne zmage nad smrtjo, ki jo lahko prejmemo po njem. Ko Jezus pravi, da ima ključke od smrti in smrtne države, nam pravzaprav pravi, da je On nebeški Ključavničar, ki nas je pripravljen in voljan rešiti pred izumrtjem.

Apostol Pavel pravi, da bo kot zadnji sovražnik uničena smrt (1 Kor 15,26). Ste razumeli to? *Sam vir uničenja bo uničen.* Vedenje, da bo smrt poražena, nam odpre ogromen razgled in perspektivo na to, kako danes pristopiti k življenju. Daje nam smisel. Lahko živimo z upanjem.

Smrt plaši večino nas, toda upanje

v Kristusu nam daje čudovito zagotovilo. Njegova zmaga nad smrtjo nam daje upanje, ki ga lahko prinese zgolj resnična svoboda. Opremi nas z lečo, s katero lahko vidimo dlje; ni se nam treba prepustiti brezumnemu hedonizmu ali črnogledemu fatalizmu. Spoznanje, da smrt nima zadnje besede, nas osvobodi obupa, ki je prisoten pri posvetnih nazorih, ki vidijo zgolj to, kar je tu in zdaj.

Rimljanom 6,23 nas najprej spomni na našo uničujočo resničnost, da je namreč „plačilo za greh smrt.“ *Toda upanje, ki ga imamo v Jezusu, pride v drugem delu te iste vrste:* „Božji milostni dar pa je večno življenje v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.“ To je bistvo Božje dobre novice za nas, skrčene v eno samo poved. To je zagotovilo za srečen konec zgodbe, ki je sicer temna in tragična.

Mnogo prej v svojem življenju, desetletja preden je star in slaboten prispel na Patmos, si je učenec Janez zapomnil neke druge znane Jezusove besede: „Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni.“ (Jn 14,6) Tukaj vidimo Kristusovo resnično identiteto. On je več kot Ključavničar, On je pot k Bogu Očetu. On zagotavlja pobeg pred tem, kar bi morala biti naša grozna usoda, pobeg k življenju večnega občestva z njim!

Ne čakajte, da se spomnite te čudovite resnice šele, ko se naslednjič zaklenete iz svoje hiše. Vedno in povsod jo nosite s seboj v srcu, saj je največja dragocenost. ②

VAŠA SVETOPISEMSKA VPRAŠANJA

Načelo svobodne volje je tako bist da smo lahko prepričani, da se bo

V . V svojem pismu Filemonu Pavel pravi, da mu pošilja nazaj njegovega pobeglega sužnja Onezima (vr. 10-16). Zakaj naj bi to storil, ko pa so Izraelci dobili zapoved, ki pravi: "Sužnja, ki je od svojega gospodarja pribežal k tebi, ne izročaj njegovemu gospodarju!" (5 Mz 23,16)?

M. R.

O . Onezim je bil eden Filemonovih sužnjev in najbrž je pobegnil z nekaj Filemonovega denarja ali lastnine (vr. 17.18). Pavlu ni bilo potrebno vrniti Onezima Filemonu. Verjetno se je Onezim odločil urediti stvari in se vrniti h gospodarju, potem ko je pod Pavlovim tutorstvom postal kristjan. Pavel pa v pismu prosi Filemona, naj sprejme Onezima kot brata v Kristusu in ne kot pobeglega sužnja.

V . Kaj je pomen pojavitve Mojzesa in Elija ob Jezusovem spremenjenju na gori?

N. W. R.

O . Elija je bil vzeti v nebesa v viharju (2 Kr 2,1). Čeprav je Mojzes umrl in bil pokopan (2Mz 34,5.6), je bil pozneje obujen, kot pravi Juda 1,9, da se je „sam nadangel Mihael, ... praval s hudičem in prepiral za Mojzesovo truplo“, kar kaže na to, da je bil Mojzes obujen od mrtvih. Ti podatki kažejo, da je pri Jezusovem spremenjenju Mojzes predstavljal tiste, ki bodo obujeni ob

Jezusovem drugem prihodu, Elija pa je predstavljal tiste, ki bodo prenešeni – vzeti v nebo ob Jezusovem drugem prihodu, ne da bi izkusili smrt.

V . Če sta bila Adam in Eva edina človeka na Zemlji ob stvarjenju in Sveto pismo omenja, da sta imela tri sinove – Kajna, Abela in Seta – s kom se je poročil Kajn?

C. D.

O . Sveto Pismo omenja izključno le rojstva sinov. Redko se omenja rojstva hčera, čeprav je povsem logično, da so jih ljudje v tistem času imeli. To kaže na to, da se je Kajn poročil z eno od sester. Naša kultura prepoveduje poroko ožjih družinskih članov, predvsem zaradi genskih okvar, ki bi se prenesle na naslednjo generacijo, če bi zakonca imela isto genetsko ozadje. Takrat pa to ni bil problem.

V . V Jn 3,3 je Jezus dejal Nikodemu, da se mora na novo roditi, da bi bil rešen. Na križu je obljubil razbojniku, da bo v njegovem kraljestvu. Ali je bil razbojnik na novo rojen?

E. R.

O . Glede na to, kaj je Jezus povedal Nikodemu, smo lahko prepričani, da je bil tat na novo rojen. Sveto pismo pa tega dejansko nikjer ne omenja.

veno za Božjo vladavino,
nadaljevalo v nebesih.

V • Ali bo v nebesih svobodna volja
• in možnost, da se pojavi greh?

R. C.

O • Bog nikoli nikogar ne sili k po-
• slušnosti. Vsa inteligentna bitja,
ki jih je ustvaril, angeli in ljudje, imamo
svobodno voljo. Zato je Jozue rekel
Izraelcem: "Si izberite danes, komu ho-
čete služiti." (Joz 24,15) Zato Jezus vabi:
"Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in
obteženi, in jaz vam bom dal počitek."
(Mt 11,28) Zato se je Lucifer lahko odlo-
čil, da se bo uprl Bogu (Iz 14,12-14;
Ezek 28,12-15) in zato sta Adam in Eva
imela možnost jesti sad s prepoveda-
nega drevesa (1 Mz 2,16.17; 3,1-6). To
načelo svobodne volje je tako bistveno
za Božjo vladavino, da smo lahko pre-
pričani, da se bo nadaljevalo v nebesih.
To seveda poraja vprašanje, ali se bo
kdo odločil grešiti, ko prispemo v nebe-
sa. Teoretično bo ta možnost vedno
obstajala. Toda Bog je dovolil, da se
greh nadaljuje tisoče let od začetka
Luciferjevega upora posebno zato, da
bi vse veselje inteligentnih bitij bilo
priča posledicam neposlušnosti Božje-
mu zakonu ljubezni – in vsi smo zgro-
ženi! Zato je umestno domnevati, da
se greh kljub teoretični možnosti ne bo
nikoli več pojavil. Prerok Nahum pravi:
"Stiska ne bo vstala dvakrat" (Nah 1,9),
kar lahko razumemo kot obljubo, da se
greh ne bo več ponovil.

V • Kako vemo, da se sobota
• začne in konča ob sončnem
zahodu?

M. S.

O • V navodilu za praznovanje
• hebrejskega dneva sprave
je Bog zapovedal: "To naj vam bo
sobota slovesnega počitka;
pokorite svoje duše! Deveti dan
meseca na večer, od večera do
večera, praznujte svojo soboto!"
(3 Mz 23,32) To besedilo pravi, naj
se sobota posvečuje od sončnega
zahoda do sončnega zahoda. Da
se dnevi začnejo in končajo ob
sončnem zahodu, je razvidno iz
zapisa o stvarjenju, kjer Bog pravi:
"In Bog je svetlobo imenoval dan,
temo pa je imenoval noč. In bil je
večer in bilo je jutro, prvi dan." (1
Mz 1,5; enako tudi pri dnevih dva
do pet) To načelo je prav tako
razvidno iz Mr 1,32, kjer piše, da
so k Jezusu prinašali bolnike "ko
(pa) se je zvečerilo in je sonce
zašlo." V soboto so čakali na
sončni zahod, ker so farizeji učili,
da je zdravljenje ob sobotah greh.

in potem?

Neznani avtor pripoveduje zgodbo, ki nas spominja na vprašanje, na katero bomo morali vsi odgovoriti; čim prej tem bolje.

Devetnajstletni Eugene Farnsworth ni bil vesel, ko je zagledal pridigarja prihajati čez polje v New Hampshirju. Toda pridigar je pobral motiko in se mu pridružil pri okopavanju koruze.

Ko sta že nekaj časa kramljala, ga je pridigar naključno vprašal: "Kaj boš naredil, Eugene, ko boš pospravil pridelek?"

"Načrtujem oditi na šolanje."

"Kaj pa potem," je vprašal pridigar, "kaj želiš študirati?"

"Želim postati odvetnik."

"Kaj pa potem?"

"No ja, želel bi se poročiti in imeti družino."

"Kaj pa potem?"

"Rad bi imel veliko plačo in obo-

gatel."

"Kaj pa potem?"

"Čemu to? Domnevam, da bom ostarel," je odvrnil mladenič.

"Kaj pa potem?"

"Umril bom, kakor vsi ostali."

Pridigar se je vzravnal in vprašal: "Kaj pa potem, Eugene?"

Vsi se bomo prej ali slej soočili s tem vprašanjem. ☹

